

“No som Islàndia: allò que devem, ho hem de pagar”

En què ha canviat el PSPV-PSOE durant el vostre primer any com a secretari general?

—No sóc la persona que ho hauria d'avaluar, però la meua prioritat ha estat restablir els ponts amb la societat valenciana, refer un projecte de país i resituar el partit en el conjunt d'Espanya.

—Un partit federat a un altre, el PSOE, que travessa un dels seus pitjors moments. En quina mesura compromet la recuperació del PSPV?

—Resulta innegable que el vot valencià sempre s'ha relacionat molt amb el sentiment polític espanyol. Sovint ens ha costat emfasitzar les singularitats del cas valencià, però cada vegada ho tenim més bé. Encara que la crisi gairebé identitària que travessa el PSOE ens fa mal, les circumstàncies són diferents: només ha passat un any des que el PSOE va perdre les eleccions, però ja en fa 18, de la nostra derrota. El PP valencià transmet una sensació de final de cicle.

—Fins a quin punt podeu desmarcar-vos de la inèrcia del PSOE i que els rèdits pel desgast del PP no els copen unes altres formacions?

—Aspirem a erigir la nostra alternativa, fonamentada en una nova relació amb Espanya. El canvi que necessita la societat valenciana depèn en bona part d'Espanya, que ha de modificar la percepció de la nostra comunitat. El PSPV és l'únic capaç d'aconseguir-ho.

—L'etapa de José Luis Rodríguez Zapatero és recent, i ni tan sols no va esbossar aquesta nova relació de què parlem. No va apostar per un finançament més just, per exemple.

—La crisi de relació entre la Comunitat Valenciana i Espanya no ve de nou, és històrica. Ho raona Josep Vicent Boira al seu llibre *La tormenta perfecta*. Tradicionalment havíem estat una societat autosuficient, amb un pes modest del sector públic, i en arribar les transferències de l'estat, l'*statu quo* ens va perjudicar des del minut zero. La reforma del sistema

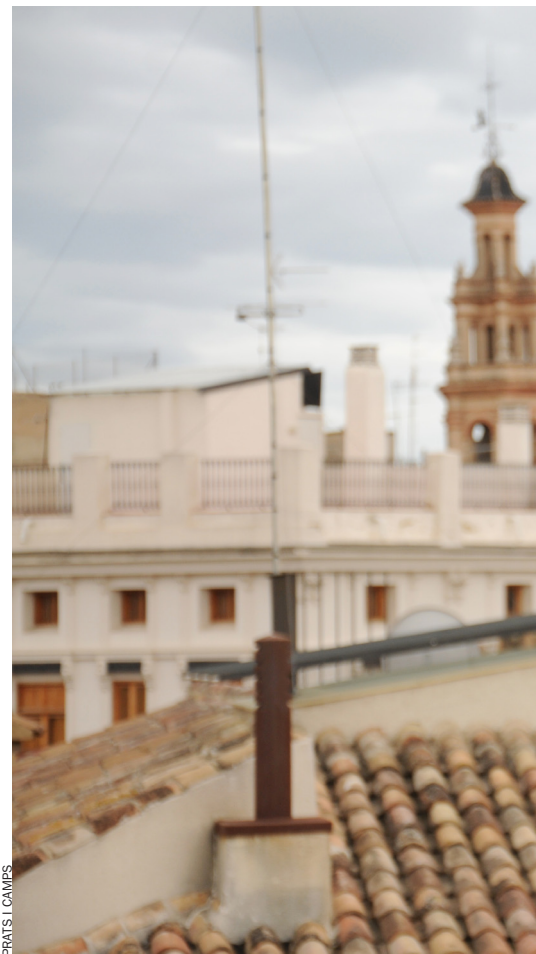
El 31 de març va complir-se un any de l'accés de Ximo Puig (Morella, Ports, 1959) a la secretaria general del PSPV-PSOE.

En aquesta entrevista demana “reiniciar el País Valencià” amb un govern multipartit que reunesca “el màxim de suports possible”.

de finançament de José María Aznar, patrocinada per Eduardo Zaplana i que va entrar en vigor el 2002, no recollia el factor poblacional i ens va afectar encara més. Tot i que insuficient, l'època de més inversió de l'estat va ser la del govern de Zapatero. No defugirem la nostra part de culpa, però val a dir que en aquesta legislatura el PSOE ha votat en favor de la proposta dels socialistes valencians per un finançament més just. Algunes qüestions sí que estan canviant.

—En quin sentit?

—La meua primera responsabilitat era convèncer els meus, i en especial el secretari general, que Espanya no havia tractat el País Valencià de manera equitativa. Alfredo Pérez Rubalcaba s'hi ha mostrat sensible, tal com ha quedat clar en les reiterades visites que ha efectuat al nostre territori. Hem de deixar-nos de jocfloralismes i tancar un bon acord. Hi haurem de pressionar tots plegats, perquè són vasos comunicants: si un guanya, un altre perd. És una relació de poder, i com

FRATX I CAMPS

“Aspirem a erigir la nostra alternativa, fona-

més feble estiga la nostra comunitat, més difícil ho tindrem.

—Heu plantejat una proposició no de llei al Congrés per millorar el finançament valencià. És la tercera iniciativa que presenteu en aquest sentit. Serà la bona? És possible que tots els diputats valencians hi donen suport?

—Quan governava Zapatero, mai no vam dubtar a exigir aquesta millora. Els darrers mesos de Francisco Camps, fins i tot vam acordar una reforma de l'Estatut per garantir-nos més recursos i ara el PP es nega a aprovar-la a Madrid. Hem estat coherents, però urgeixen unes mesures d'impacte. La Generalitat Valenciana s'ha convertit en un instrument inviable. O actuem de seguida o tindrem un govern incapacitat. I amb el finançament no n'hi ha prou.

—Què voleu dir?

—Fa l'efecte que el PP valencià acaba de descobrir el greuge del finançament i l'ha elevat a categoria de mantra, com si aquest fóra el nostre problema en ex-

mentada en una nova relació amb Espanya", afirma Ximo Puig.

clusiva. I no és així. El nou finançament resulta imprescindible, però no és suficient. Això no explica el que ha passat ací ni serveix per a construir el futur.

—**En què ha millorat Alberto Fabra a Francisco Camps?**

—[Silenci llarg.] Em costa diferenciar-los. Des que ens governa, el PP valencià ha aplicat un model únic. Hi ha hagut presidents més creatius, de més coloristes, cadascú amb el seu tarannà... En qualsevol cas, han seguit la mateixa política, un model a exportar que ha esdevingut un desastre, la ruïna dels valencians. Reconeix que Fabra és una persona educada, però Camps també ho era. En realitat, el senyor Fabra no ha fet res contra la corrupció. Manté nou imputats a les Corts valencianes perquè no ha volgut expulsar-los.

—**L'acta és personal, no pot expulsar-los de l'hemicicle.**

—Pot expulsar-los al grup mixt. Li he assegurat que, si ho fa, el PSPV no presentarà una moció de censura amb

els corruptes. Si us hi fixeu, aquells que han estat apartats és gràcies als jutges, no gràcies a ell. A José Joaquín Ripoll [ex-president de la Diputació d'Alacant i del PP provincial, imputat en el *cas Brugal*] encara el manté com a president del port d'Alacant, i Carlos Fabra [ex-president de la Diputació de Castelló i del PP provincial], que arrossegava quatre delictes greus de feia nou anys, no ha abandonat la presidència de l'empresa pública que gestiona l'aeroport de Castelló fins l'obertura [el propassat 22 de març] de judici oral.

—**També li heu ofert a Alberto Fabra un pacte de mínims. El vostre predecessor, Jorge Alarte, li'n va suggerir un a Camps, sense èxit. N'hi haurà?**

—No m'importa què li interessa al PP o al PSPV, sinó allò que li interessa al país. Vivim una situació d'emergència i ens cal un gran acord unitari. Tenim vora el 30% de desocupats, 712.000 persones, som 12 punts per sota de la mitjana estatal en renda *per capita*, el nostre PIB

industrial ha baixat del 20% al 13%, el nostre dèficit encapçala el de totes les comunitats autònomes... De paràmetres negatius, en tenim tants com vulguem. A més, la Generalitat Valenciana deu 5.000 milions d'euros als proveïdors i s'ha convertit en un entrebanc per a la recuperació econòmica. Ens cal un gran acord de país, no circumscrit al PP i al PSOE, en què participen sindicats, empresaris i els principals actors polítics perquè el País Valencià no entre en fallida definitiva. És una qüestió de responsabilitat bàsica.

—**Factible?**

—El propose perquè és factible. Fins ara, Fabra s'ha limitat a encomanar-se a la mare de Déu de Rajoy, amb l'advocació de [el ministre d'Hisenda, Cristóbal] Montoro, per tal que li subministren oxigen a l'UCI. És a l'espera d'un miracle salvador.

—**Alberto Fabra ha creat un comitè de savis integrat per diversos premis Jaume I amb l'objectiu que motiven la necessitat d'un nou sistema de finançament.**

—De les accions polítiques del Consell, aquesta és la més patètica dels darrers mesos. Entre tots els sectors de la societat valenciana ja fa temps que s'ha estès la idea que cal un nou finançament, els grups de les Corts vam consensuar un grup d'experts en la matèria que està fent un gran treball, i de sobte a Fabra se li ha acudit crear aquest grup paral·lel. Amb la fotografia tan lamentable que s'hi ha fet, ha demostrat tenir molt poca idea sobre el finançament. La majoria dels suposats experts no en saben res, de finançament, i fins i tot n'hi ha de contraris a l'estat de les autonomies! És incomprensible i evidencia la desorientació absoluta que travessa l'actual govern de la Generalitat Valenciana.

—**El conseller d'Hisenda i Administracions Públiques, Juan Carlos Moragues, demana a l'estat que la Generalitat dispose d'un sostre de dèficit *ad hoc*. El 2012 era de l'1,5% i se'n va excedir dos punts, i enguany, que està fixat al 0,7%, el panorama és descoratjador. Hi haurà receptivitat?**

—No és raonable que el marge de flexibilitat que atorga la Unió Europea se'l quede l'estat i no el cedisca a les autonomies, que carreguen amb la despesa social. Caldria revisar això, òbviament que sí, però la recentralització forma part del PP i no hi veig receptivitat. En el cas

valencià, com que no hem complert el pla de reequilibri, els arguments són febles. Però com us deia abans, al capdavant són aspirines per a un malalt que es mor. Ja em sembla bé, però això no ens salvarà, com tampoc no ens ajudarà el president madrileny en la recerca d'un nou model de finançament: Ignacio González no pot ser el nostre aliat. Això a banda, hem de batallar pels 10.000 o 11.000 milions de deute històric i canviar la política econòmica. Toca *resetejar* la Generalitat.

—**Cobrar el deute històric, amb l'estigma balafiador que acompanya l'administració valenciana, sí que seria un miracle. Ni amb un canvi de govern no sembla gaire viable.**

—Ens cal un exercici pedagògic permanent, explicar-ho bé a la resta d'autonomies i deixar clar que és un dret que tenim, malgrat la nostra estigmatització. És clar que tot allò que s'ha fet malament ens ho posa més complicat, però no hi hem de renunciar. És una cosa legítima.

—**Sou diputat al Congrés i percebeu de prop la mala imatge del PPCV. Cap ministre o secretari d'estat no és valencià, Rajoy no visita el País Valencià i el menyspreu als pressupostos del 2013 ha sigut notori: Fabra va exigir 144 milions addicionals i tan sols van concedir-li 100.000 euros més. El PP vol deixar caure el PPCV? Desitgen una derrota que regenere el partit?**

—En desconec els motius, però la invisibilitat del PPCV a Madrid és absoluta. Diria que Rajoy vol deixar caure les comunitats de l'arc mediterrani. Totes les decisions que adopta ens perjudiquen.

—**Calculeu en 84.000 milions d'euros els compromisos de pagament de la Generalitat ara que us proposeu no retallar encara més l'estat del benestar. Com us ho faríeu?**

—Hem elaborat un avanç de reforma fiscal que tindrem completament enllestit abans que acabe l'any. El nostre marge de maniobra és reduït, motiu pel qual hem de transitar cap a un estat federal en què hi haja més possibilitats d'exercir una fiscalitat pròpia, però abans calen mesures urgents. La recuperació de l'impost de patrimoni, que no ha arribat fins enguany, n'és una. Ací han abaixat els impostos a qui més diners tenia, cosa que ens ha fet perdre 9.000 milions.

—**Amb un govern d'un altre color es rescataria la privatització dels hospitals públics?**

PRATS I CAMPS
“El president de la Generalitat no va acudir a l'acte de comiat a Andreu Alfaro, Joan Fuster encara no ha estat rehabilitat en segons quins àmbits, no han declarat 2013 l'any Estellés... És molt mesquí”.

—Tenim la voluntat de revertir tots els elements privatitzadors de la sanitat pública. Depenent de cada cas, el termini serà un o serà un altre, però la sanitat pública, gratuïta i universal representa un gran avanç de l'estat del benestar i ha de ser un tret identitari del nostre poble.

—**La millor eixida per als grans projectes de la Generalitat que s'han revelat ruïnosa impliquen la venda —Ciutat de la Llum, aeroport de Castelló, circuit de Xest— o el lloguer —Ciutat de les Arts i les Ciències?**

—Hem de vigilar la desinversió i analitzar cada cas a fi de no malbaratar encara més el patrimoni dels valencians. És la conseqüència d'un plantejament erroni des de l'inici que ara volen rematar amb l'afavoriment als seus amics. Totes aquestes operacions, de fet, sovint han anat lligades a episodis de corrupció.

—**RTVV ha fet fora més de 1.100 treballadors i la Generalitat n'ha assumit el deute, superior als 1.200 milions. Amb un govern de què formàreu part els acomiadats retornarien a l'ens?**

—Tots i totes no serà possible. Canal 9 ha estat una bogeria, un escàndol permanent. Entre els 1.200 milions de deute hi ha sous de tertulians a preu desorbitat, documentals abonats però no emesos... I no hi ha hagut responsabilitats polítiques. Crec en una radiotelevisió pública al servei dels ciutadans; no és un luxe, sinó una necessitat. Han fet malbé la imatge de RTVV, nosaltres la refundarem i recuperarem gent que han perseguit i a què han fet *mobbing*. Calia un ERO? Potser sí, com a RTVE, però sense fer passar aquest any tan terrible als treballadors de la casa. És simptomàtic del final de cicle que viu el nostre país.

—**“Hem de rescatar persones”, vau afirmar fa poc. La coalició Compromís va acusar-vos de copiar un lema seu, al qual afegeixen: “Fem com Islàndia”. Faríeu com Islàndia?**

—No discutiré el *copyright* del “rescatar persones”, però ja el vaig sentir en els casos de Grècia i de Portugal. És clar que no podem eixir de la crisi sense reparar en el benestar de les persones, que és l’indicador clau. La meua queixa a l’Europa actual és la insensibilitat envers el benestar de les persones. Dit això, no és l’hora de la demagògia ni de jugar amb la gent. Vull un canvi transformador de la Comunitat Valenciana, un canvi real i no imaginari. Nosaltres no tenim la capacitat de fer com Islàndia, és del tot impossible. Es pot enganyar la gent? Sí, això sí que resulta possible. Som cinc milions de persones i, amb les lleis que tenim, no podem fer com Islàndia: formem part de l’Estat espanyol. Jo no enganyaré la gent ni faré demagògia. No som Islàndia: allò que devem, ho hem de pagar, i cal trobar fórmules de credibilitat. Ara bé, és clar que ens cal una banca pública i regular millor l’economia, lluitar pel deute històric i una Europa que abandone l’austericidi, una altra expressió que tampoc no s’han inventat ací.

—**Compromís proposa una auditoria del deute, determinar-ne la part “il·legítima” i no abonar-la.**

—El deute que no és legítim, no és deute. Estic disposat a revisar fins la darrera factura per comprovar si s’han dut a terme o no els serveis encomanats, però allò que devem als bancs, ho hem de pagar. Un dels principals problemes de no fer-ho és que, si no, ja no se’n refiaran. D’acord: analitzem les despeses i depurem les responsabilitats quan hi haja hagut actuacions il·legítimes, provem de recuperar els diners que hagen robat, però no confonguem la gent.

—**Des que lidereu el partit heu acudit a homenatges als maulets, Ovidi Montllor, Vicent Andrés Estellés o Al Tall, i us heu declarat nítidament federalista. Sou el secretari general més del PSPV que ha tingut el PSPV-PSOE?**

—El País Valencià és un país complex. Ho és tant que, de vegades, costa de trobar nexes comuns. Hi ha un sentiment de pertinença compartida que s’ha degradat una mica els darrers anys i que conviu amb una tensió territorial soterrada. Malgrat tot, em preocupa construir una

identitat comuna tan diversa, que parteix de maneres tan diferenciades d’entendre el país. Per això hem de reivindicar un valencianisme integrador, transfronterer, que ens faça mirar-nos a l’espill ben enorgullits. Em sent valencianista, cosa que no implica —necessàriament— ser nacionalista. Sóc valencianista perquè parle una llengua que m’estime molt i que tinc el dret a parlar. Si hem de fer exhibicions de valencianisme és perquè encara no som en una situació de normalitat. És lamentable la manca de ressò que ha tingut gent com Al Tall o Ovidi Montllor per l’autoodi d’una part de la nostra societat. Em va colpir molt, el desembre passat, la insensibilitat i la miopia davant la mort d’Andreu Alfaro: un dels tres escultors més importants que va tenir Espanya al segle XX i el president de la Generalitat no assisteix a l’acte de comiat, així com tampoc cap representant del Ministeri de Cultura. Em sembla increïble, com també que Joan Fuster no haja estat rehabilitat en segons quins àmbits, o que no hagen volgut declarar 2013 any Estellés... Tot plegat és molt mesquí.

—**Els anteriors secretaris del PSPV-PSOE tampoc no han actuat de manera desacomplexada en aquest terreny.**

—No faré comparacions, cadascú ho ha entès d’una manera, però, al PSPV, aquest component sempre hi ha estat.

—**Ni que fóra al subsòl, ben ocult.**

—Cadascú és d’una manera, com la societat valenciana. Per això som el partit que més s’hi assembla. No té res a veure el Baix Segura amb l’Alcoià, però geogràficament són a prop. L’altre dia, a Elx, un militant jove em va dir “hablas demasiado en valenciano”. La realitat del país és complicada, no sols la del partit.

—**En una recent sessió de control a les Corts, el síndic del PSPV, Antonio Torres, va lloar la feina de Jorge Alarte contra la corrupció. Ara fa un any, durant el període pregressual, el debat va centrar-se en la intensitat amb què el secretari general l’havia denunciada. Heu canviat de parer?**

—La lluita contra la corrupció al País Valencià és a l’ADN del PSPV. El president Joan Llerma va detectar un únic cas i va fer-lo fora. Hem fet moltes coses malament, però aquesta, l’hem feta bé. Jorge va lluitar de manera decidida i clara, i allò que aleshores deia el partit, ara s’ha demostrat cert: l’afer Bárceñas té a veure amb el finançament irregular del

PP. Mai no van ser només quatre vestits. Hi ha hagut una línia de continuïtat, en aquest sentit. Ara bé, hi ha dues línies d’oposició: fiscalització o alternativa, i a mi m’agrada molt més la segona. Supose que a tothom li agrada més construir que no denunciar.

—**L’actual grup parlamentari de les Corts va dissenyar-lo Alarte, sobretot amb gent de la seua confiança. Repercuteix això en la feina del grup? És prou efectiu?**

—Estic content amb el treball dels diputats i de les diputades. Aquesta és una feina coral, no crec en el *joisme*. La meua tasca com a secretari general també és francament millorable, però a poc a poc millorem i som més efectius. Ens hem de centrar a aportar solucions als ciutadans que es troben en una situació d’emergència i cal fer-ho en un dels moments de més desprestigi dels polítics. Si algú no compleix amb aquesta obligació, serà el seu problema.

—**Les primàries del PSPV-PSOE estan previstes per a la tardor del 2014, però teniu la intenció d’avançar-les a**

“Estem remuntant, però tenim la gran dificultat de la imatge del PSOE”

la tardor o a l’hivern d’enguany. Què en pensa Alfredo Pérez Rubalcaba?

—A la conferència política del PSOE el PSPV proposarà una nova llei electoral a Espanya i que les primàries siguin obligatòries en totes les formacions que reben subvencions. Pertanyem als ciutadans, no als militants, hem de ser transparents i les empreses no han de finançar-nos. El nostre calendari ha d’estar subjecte a l’interès del país i no al del partit. No sabem què passarà els pròxims mesos, el conseller d’Hisenda dubta si arribarem a juny. El PSOE ha d’entendre que ens cal un calendari propi.

—**Rubalcaba ho entendreà? Ell no vol avançar les primàries federals.**

—Crec que sí que ho entendreà.

—**Anheleu unes primàries obertes a la ciutadania que reactiven el partit. També ho veieu plausible?**

—Estic convençut que ho aconseguirem. Hem de generar revulsius que salven el sistema amb dignitat i no el facen llanguir amb la indiferència general. Li hem d'injectar sang nova.

—Rubalcaba és al·lèrgic a les transfusions. Ni tan sols vol que la federació gallega esculla el secretari general pel vot directe de la militància.

—Cada procés té el seu calendari, i en un moment com aquest l'autocrítica ha d'estar per davant de la crítica als altres. No criticaré Rubalcaba, la situació que travessa el PSOE és molt difícil.

—Quina projecció té Àngel Luna?

—Àngel té molt de recorregut, compta amb la meua confiança.

—Escriu uns articles dominicals al diari *Información* que són rebuts amb entusiasme per un sector del partit, perdedor de l'últim congrés, que sembla capficat a la recerca d'un líder.

—Àngel té el meu respecte i m'està ajudant. Sap perfectament que té un espai al partit, no hi tinc cap problema.

—No us plantegeu de deixar-lo fora de les llistes del 2015, aleshores.

—En absolut. Compte amb ell.

—I Toni Gaspar, quin futur té?

—Toni Gaspar és una persona jove, que fa una molt bona feina com a alcalde [de Faura (Camp de Morvedre)] i que té molta espenta. Ens cal gent com ell: jove, amb espenta i experiència municipal, que és la mare de totes les experiències.

—D'experiència municipal, ja en té molta. N'estava agafant a l'àmbit provincial i vau rellevar-lo com a portaveu de la Diputació de València...

—Sí, però hi ha uns congressos i cadascú dissenya les direccions en funció del que considera millor per al partit. Això no vol dir menysprear ningú: continua com a diputat provincial. Després de l'anterior congrés nacional, vaig quedar-me com a diputat de les Corts amb la tasca que va assignar-me el secretari general, sense sentir-me discriminat. Tots estem convocats a l'objectiu del 2015 i cadascú hi desenvolupa el seu paper.

—Els grups municipals d'Alacant i de Castelló de la Plana estan escapçats i dividits. Estan a temps de transmetre, abans de les eleccions, la sensació que

els preocupen més els interessos de la ciutat que no els equilibris interns?

—De segur que sí, però no seria sincer si no us diguera que tot sovint em preocupa la imatge que oferim. És una actuació kamikaze, un viatge contra direcció. No poden ser més visibles els desencontres que l'acció propositiva del grup. Els nous portaveus s'esforcen en aquest sentit, el nou secretari general de la ciutat d'Alacant ha reunit molts suports...

—...Gabriel Echávarri, un antic militant d'Unió Valenciana (UV).

—Mai no hi va militar. Va ser en una llista electoral, cosa que, a Alacant, desmuestra una certa sensibilitat autonòmica... En ocasions he dialogat amb gent d'UV i hi compartesc l'estima per la terra o les reivindicacions davant Madrid.

—A València, la sensació és que Joan Ribó, portaveu de Compromís, és molt més visible que no el vostre, Joan Calabuig. N'hi ha que auguren un *sorpasso*, tot i que ara els socialistes teniu vuit regidors, i Compromís, només tres. L'aposta indubtable de Ximo Puig a València és Joan Calabuig?

“El PSOE ha d'entendre que ens cal un calendari de primàries propi”

—De regidors, les enquestes que tenim ens en donen nou o deu, encara que, certament, Compromís hi experimenta un ascens. La gran notícia de les enquestes és que prediuen la pèrdua de la majoria absoluta de Rita Barberà, i per això mateix ja hem de pensar en la València post-Barberà. Calabuig és el nostre secretari general i l'actual cara a València. Com en el cas autonòmic, hi haurà unes primàries —tant de bo que obertes, encara que ací no ho tinc tan clar— que en determinaran el candidat. No el designaré jo.

—No teniu tan clar com en uns altres casos que ell siga la millor opció?

—Joan Calabuig és una de les persones amb més capacitat que tenim a

l'organització. Hi ha gent més populista i gent que ho és menys, però crec que seria un magnífic alcalde de València.

—I Manuel Mata? Seria un magnífic alcalde de València?

—Manolo Mata també seria un bon alcalde, però no entraré en matisos. Hem de buscar els millors actors per tal d'interpretar un projecte que és de tots.

—A València no contempleu el sorpasso, per tant.

—A hores d'ara, no. Les dades de què disposem no van en aquesta línia.

—I al País Valencià? És descartable un sorpasso de Compromís?

—De moment és absolutament descartable, però estem parlant d'avui.

—Aquest “de moment” no serà gens tranquil·litzador, per a la militància.

—És absolutament descartable, no es produirà. Parlem de política ficció.

—Els vostres militants esperen que la caiguda en picat acabe i que comenceu la remuntada.

—Ja estem remuntant, però tenim la gran dificultat de la imatge del PSOE, massa relacionada amb la darrera època de Zapatero. També ha funcionat molt això del PPSOE, tot i no tenir-hi res a veure. El PSPV no governa enlloc amb el PP; Compromís, sí. De lliçons, no n'admetré. Nosaltres expulsem qui fa una moció de censura amb el PP mentre uns altres hi governen conjuntament, els necessiten o no. De lliçons, cap ni una.

—Si el 2015 el PP no obté majoria absoluta i pot conformar-se un altre govern, el president ha de ser el cap de llista del segon partit més votat?

—El president ha de tenir el major suport possible dels ciutadans, com succeeix en l'àmbit municipal.

—La relació amb Esquerra Unida és molt bona o directament excel·lent?

—Tinc molt bona relació amb Esquerra Unida i amb Compromís. Ara bé, som tres partits diferents amb tres projectes diferenciats, això és clar.

—De tota manera, seria més fàcil una entesa amb EUPV?

—No ho sé. Com a Partit Socialista, volem conformar una majoria de govern, no donem per feta la necessitat d'un tripartit, però alhora us dic que m'agradaria reunir el màxim de suports possibles.

—Dins del govern?

—Dins del govern, sí, perquè acarem uns reptes d'una dimensió tan gran que ens cal el govern més fort possible.

—El síndic de Compromís, Enric Morera, veu més factible un executiu PP-PSPV que no un de tripartit.

—La prova del cotó és Benidoleig (Marina Alta): el PSPV desautoritza i expulsa els regidors que presenten una moció amb el PP per fer fora l'alcalde de Compromís. El PSPV no governa enlloc amb el PP, però Compromís sí que ho fa en molts municipis. En qualsevol cas, cal mirar endavant i ser conscient de la responsabilitat històrica que tenim cadascú.

—Com a possible presidenciable del PSPV, preferiu Morera o Mònica Oltra com a candidat de Compromís?

—No m'ho he plantejat. Són dues persones amb què mantinc una bona interlocució i amb les quals no tinc cap problema. L'agenda del futur govern valencià tindrà dues prioritats: una eixida de la crisi que pense en les persones i el manteniment del nostre autogovern. Ens hi podem posar d'acord.

—Tot indica que la propera legislatura hi haurà diputats d'UPyD a les Corts. Descarteu un acord de governabilitat amb ells, tàcit o explícit?

—Si UPyD aposta per la regeneració democràtica i per una transparència més gran de les institucions, per què no? No desqualificaré ningú perquè sí. No ens posarem d'acord amb el model d'estat, però defensarem conjuntament la desaparició de les diputacions. Jo no faré com ells, que no dialoguen amb segons quins partits nacionalistes. Ens calen tants acords com puguem, perquè hem de reiniciar el País Valencià.

—Si fóreu president, ja teniu clara la vostra primera acció de govern?

—Rebre les víctimes de l'accident de metro, reobrir la comissió d'investigació —tal com exigeix l'associació de víctimes cada dia 3— i demanar-los perdó pel mal que els ha causat una institució que ha de representar tots els valencians però que hi ha viscut d'esquena.

—I una visita del papa Francesc a la Morella natal, aprofitant que un ex-president de San Lorenzo de Almagro, el seu equip, també hi va nàixer?

—[Riu.] S'ho van gastar tot amb la de Benet XVI a València, van robar tant que ja no podem organitzar-ne una altra... Però l'estiu passat vaig coincidir a Morella, durant el Sexenni, amb una néta del president morellà del San Lorenzo!

Victor Maceda